

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

МОРФОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ – ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

Збірник тез доповідей
Науково-практичної конференції
(Суми, 23–24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

Виготовляли гістологічні препарати. Для оглядової мікроскопії гістологічні зрізи забарвлювали гематоксиліном і еозином. Ставили ШИК-реакцію.

Отримані результати. При наявності цементної пломби, візуально, спостерігалася менш виражена інфільтрація тканин пародонту лейкоцитами і лімфоцитами. При фотополімерній пломбі візуалізувалось збільшення кількості мікроорганізмів в біоплівці на тлі зростання кількості лімфоцитів в епітелії ясен, в епітелії прикріплення, у власній пластинці. Також збільшувалась кількість макрофагів. Збільшення лімфоцитів відбувалось за рахунок середніх і великих лімфоцитів. Найбільша відмінність в показниках спостерігалась в епітелії прикріплення, де також збільшувалась кількість лімфоцитів.

Таким чином, при наявності цементної пломби спостерігається менш виражена реакція з боку лімфоїдного компоненту, ніж при фотополімерній пломбі, що вірогідніше пов'язано з хімічним складом пломб. Поверхневий шар полімерного шару фото полімерної пломби завжди частково деполімерізується в агресивному кислому середовищі, що може бути причиною формування непримітної псевдо алергії.

Висновок. При наявності цементної пломби реактивність лімфоїдного компоненту тканин пародонту менш виражена ніж при наявності фотополімерної пломби.

РОЗПОДІЛ ГЛІКОПРТЕЇНІВ В СПОЛУЧНІЙ ТКАНИНІ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ З 1-Ї ПО 90-У ДОБУ ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОЇ ДІЇ АНТИГЕНІВ

Грінвецька Н. В.

Науковий керівник: д. мед. н. проф. Волошин. М. А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Порушення процесів травлення та всмоктування є найбільш поширеними синдромами при захворюванні органів травлення у дітей, особливо новонароджених. Суттєвим компонентом секрету підшлункової залози є глікопротеїни, склад та розподіл яких, в цитоплазмі панкреатичних ациноцитів, відображає їх функціональну здатність. Екзокринна частина є чутливою до різноманітних чинників, у тому числі вірусів, але в літературі недостатньо даних про вплив вірусів на морфологічний та метаболічний стан в структурах підшлункової залози.

Метою роботи було вивчення розподілу глікопротеїнів в сполучній тканині підшлункової залози у постнатальному періоді після внутрішньоплідної дії антигенів. В роботі досліджена підшлункова залоза трьох груп лабораторних щурів з 1-ї по 90-у добу. Перша група- інтактні щури, друга група- лабораторні щури, яким вводили на 18 добу датованої вагітності розчин антигену внутрішньоплідно в міжлопаткову область. Третя група-щури, яким вводили розчин антигену в навколоплідні води. В якості

антигену використана вакцина Ваксигрипп інактивована рідка. Кількість ШИК-позитивних речовин в зрізах оцінювали за інтенсивністю забарвлення.

У новонароджених тварин експериментальної групи спостерігається збільшення ШИК-позитивного матеріалу в сполучній тканині з 1-ї по 14-у добу життя у порівнянні з інтактною та контрольною групами, а в капсулі підшлункової залози з 1-ї по 3-ю добу життя, що узгоджується з даними про підвищений синтез глікопротеїнів клітинами сполучної тканини в органах новонароджених при інфекційних захворюваннях до 11-добі після народження (Антонова В.А.). Максимальна кількість глікопротеїнів в капсулі спостерігається на 45- добу життя. З 21-ї по 90-у добу життя експресія ШИК-позитивних сполук в інтактній, контрольній та експериментальній групах не відрізняються між собою.

У тварин, які отримали внутрішньоутробно антигенне навантаження виявляються зміни в гістохімічному складі сполучної тканини, переважно міжацинарної, що може в подальшому впливати на становлення та функціональну здатність екзокринної частини підшлункової залози.

ОСОБЕННОСТИ СТРОЕНИЯ ПРОПРИОЧУВСТВТЕЛЬНОЙ И ЗРИТЕЛЬНОЙ КОРЫ ГОЛОВНОГО МОЗГА ЧЕЛОВЕКА С УЧЕТОМ НЕЙРОНО-ГЛИАЛЬНО-КАПИЛЛЯРНОГО ИНДЕКСА

Клочко Н.И., Трач О.А., Масловский С.Ю.

Кафедра гистологии, цитологии и эмбриологии ХНМУ. Украина.

Научный руководитель – к.м.н., доцент Степаненко А.Ю.

Структурно-функциональной микроединицей ЦНС является нейрон с его ближайшим капиллярным и глиальным окружением. Исключительная роль нейроглиальных элементов в обеспечении нормального функционирования нервной системы, в т. ч. и при старении определяет интерес исследователей к их изучению в онтогенетическом аспекте.

Плотность расположения глиальных и нервных клеток, а также их соотношение (глиальный индекс) характеризуют динамику развития мозга и являются морфологическими признаками физиологических и патологических изменений в ЦНС. В связи с этим возникает необходимость в подробной морфометрической характеристике нейроглиальных взаимоотношений в структурах коры головного мозга. Гистохимические методики определения активности ферментов капиллярной стенки позволяют судить как о микроангиоархитектонике церебральных структур, так и об интенсивности в них метаболических процессов. Состояние микрососудистого русла ЦНС в различных физиологических и патологических условиях, а также онтогенетическая динамика его параметров являются объектом изучения многих исследователей.